Dosarul nr. 3-3529/2023
2-23173359-12-3-05122023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19.05.2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către Cătălin Prodan împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil solicitat,

a c o n s t a t a t :

La 05.12.2023, Cătălin Prodan a depus cerere de chemare în judecată în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând :

- Declararea nulității ordinului nr.1251 din 10.08.2021 cu privire la concedierea angajatului Cătălin Prodan, în temeiul art.81 alin (1) lit.f) din Legea 300/2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare. Din conținutul hotărârii judecătorești emise să rezulte temeiul legal de demisie benevolă a angajatului Cătălin Prodan (încetarea raporturilor de muncă din propria inițiativă).
- Încasarea din contul pîrîtului / pîrîților în beneficiul cet. Cătălin Prodan a sumei de 60 000 (șaizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral, ca rezultat a aplicării ilegale legii prin demiterea acestuia dar nu demisia sa benevolă din cadrul organelor de drept.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat următoarele : a fost încadrat la serviciu prin repartizare după absolvirea Academiei „Ștefan cel Mare” în baza Ordinului ANP nr. 1146 ef. din 21.07.2023.

Ulterior, la data de 20.07.2023 a solicitat concediu anual de odihnă de 14 zile, care urma să se finalizeze la data de 04.08.2023. Pe parcursul acestui concediu, a comunicat cu reprezentanți ai angajatorului care știau unde se află și cu ce se ocupă, adică a comunicat în mod transparent cu fiecare persoană care l-a contactat, inclusiv prin intermediul aplicației „VIBER”. Astfel, menționează că în intervalul concediului, a informat preventiv pe Șeful său direct, dl. Terinti Ion că este peste hotarele țării din cauza problemelor de natură financiară și nu va putea continua raporturile de muncă în cadrul acestei entități publice.

În pofida faptului că a comunicat intenția de încetare a raporturilor de muncă încă din primele zile de concediu, s-a tărăgănat procesul și nu a putut să transmită mai devreme cererea cu toate semnalmentele oficiale (semnată ograf), iar semnătură electronică nu o deține. De aceea a comunicat angajatorului că dorește să se concedieze din cadrul Sistemului Administrației Penitenciare.

Respectiv, el cunoștea despre acest fapt și i-a comunicat că solicitarea sa de demisie nu este

acceptată, și valabilă prin intermediul rețelelor sociale și nici prin intermediul poștei electronice. Adică, urmează să depună o cerere în acest sens în Republica Moldova direct la angajator cu semnătură, ca urmare a întocmit cererea de demisie la data de 03.08.2023. În aceiași zi a transmis-o prin intermediul unor persoane cunoscute (prin ruta terestră Olanda-Moldova) care a fost recepționată de un prieten de-al său apropiat).

În concret, cererea sa de demisie a fost recepționată de către Florea Mihail, adică el a ridicat-o de la rutieră și tot el urma să o transmită angajatorului. Dar, reclamantul personal ar fi organizat expedierea acesteia și mai devreme ca să ajungă în intervalul termenilor prevăzuți de lege, dacă reprezentanții angajatorului i-ar fi comunicat inițial, tranșant că nu se acceptă prin alte metode cererea sa. Respectiv, menționează că la data când i s-a comunicat despre acest fapt era deja mult prea târziu, ca să se încadreze în acele 14 zile, sau alți termeni legali ca să poată face alte careva operațiuni juridice.

Mai comunică instanței că nu este de acord cu situația creată, este absolut ilegală (de ex: ordinul de demisie l-a comunicat prin intermediul aplicațiilor, rețelelor de socializare dar răspunsul său în acest sens ei nu-l recepționează, este absolut inechitabil și chiar aberant, abuziv...).

Astfel, comunică reclamantul că s-a eliberat de bună voie din cadrul OAI dar nu a fost „dat afară”, și mai afirmă că este o consecință prea dură pentru dânsul o asemenea decizie a angajatorului, dat fiind faptul că planifică încă să se întoarcă în țară și să se mai angajeze printre rândurile colegilor săi polițiști.

Însă decizia de demisie împotriva sa îi va crea mari dificultăți pe viitor atât pentru ultimul, cât și copiilor săi în cazul în care v-or dori să urmeze o activitate polițienească patriotică pe teritoriul RM. Mai reliefează faptul că a plecat fiind impus de circumstanțe, de situația sa precară financiară, dar să fi știut că anume așa vor evolua lucrurile, rămânea posibil încă în țară ca să-i fie respectate drepturile efectiv, nu formal.

Astfel, în continuare ca să fie un cetățean și salariat de bună credință, a informat angajatorul preventiv, și a asigurat chiar și transmiterea în mod de urgență a cererii de eliberare în RM care a fost recepționată, așa cum a menționat mai sus, de prietenul său Florea Mihail care era ultima persoană împuternicită să transmită cererea către angajator.

Menționează reclamantul că din considerente necunoscute, cererea sa a ajuns la destinație mai târziu decât ajunge în mod obișnuit, adică la data de 28.08.2023, deși prietenul său l-a asigurat că o va duce neapărat cînd se va elibera de la serviciu.

La data de 10.08.2023, a fost emis Ordinul Nr. 1251 din 10.08.2021 de către Directorul al ANPC cu privire la concedierea domnului Cătălin Prodan, în temeiul art.81 alin (1) lit.f) din Legea 300/2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare.

Atrage atenția reclamantul că reprezentanții angajatorului i-au transmis tot prin intermediul rețelelor sociale acest ordin, nu i l-au transmis conform reședinței la părinți prin intermediul poștei terestre, și nici nu l-au expediat prin intermediul poștei electronice deținute de reclamant personal. Efectiv a făcut cunoștință cu acest act doar prin intermediul aplicației „VIBER”, la data de 17.08.2023, iar cînd a încercat să-l prezinte unui jurist / avocat în materie, a fost imposibil de descărcat, deja nu se mai deschidea documentul.

În continuarea ideii, comunică reclamantul că această aplicație nu păstrează informațiile pentru a fi accesate în timp, descărcate, transmise, etc, respectiv nu-l deține la moment nici fizic și nici electronic.

Constată reclamantul că conform ordinului emis, s-a comis o mare încălcare a drepturilor salariatului, fund o confuzie gravă pe marginea normelor în baza cărora s-a dispus eliberarea din funcție. În mod cert, nu și-a asumat consecințele demisionării pe baza temeiului indicat în Ordinul de demisie deoarece reiterează ca a comunicat că nu reușește sa se prezinte fizic să depună cererea de demisie, de

aceia a transmis-o prin rutieră cu semnătură sa olografa ca să fie valabilă cererea sa.

Potrivit conținutului corespondentei cu fostul angajator, a recepționat mesajul instituției din care rezultă o motivare incertă, inexplicată și defavorabilă pentru dânsul ca fost angajat, salariat și cetățean cu drepturi social-economice depline în raport cu această entitate publică.

Prin urmare, cu Ordinul de concediere nr. 1251 din 10.08.2021 nu este de acord, consideră că a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite, consideră că este ilegal în fond, concluziile și pretinsele constatări a celor care au decis eliberarea salariatului conform temeiului „absența nemotivată repetată de la serviciu timp de patru ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare", se bazează doar pe supoziții, alegații nefondate, iar argumentele și tentativa salariatului de a se elibera din propria inițiativă au fost neglijate.

Aceste alegații sunt neîntemeiate, dat fiind faptul că reclamantul a informat direct superiorul său, iar ea la rândul său a comunicat altor persoane interesate despre absența temporară de la serviciu. Consideră că în mod eronat au fost constatate circumstanțele invocate în actul contestat, drept încălcări ale disciplinei muncii, care au condus nemijlocit la posibilitatea aplicării unei sancțiuni disciplinare de concediere împotriva sa.

Totodată, Cătălin Prodan a comunicat despre faptul că, nu au fost cazuri în care să-și permită să se rețină sau să lipsească o anumită perioadă din timpul zilei, fără a anunța șeful nemijlocit despre motiv. Respectiv, doar asemenea încălcări sistematice ar putea genera o concediere în baza temeiului specificat în ordinul de concediere nr.1251 din 10.08.2021 ce i-a fost aplicată lui, însă el în raporturile de muncă nu a neglijat nici o normă legală, fiind doar în concediu, iar imediat după acesta urma să fie încetat raportul de muncă din proprie inițiativă.

Respectiv, a declarat că, informațiile prezentate drept încălcări ale regimului de lucru, nu sunt motive de penalizare a sa, atâta timp cât nu au fost situații despre care să nu fi comunicat. Alt argument ar fi faptul că cererea de demisie a fost înaintată angajatorului premergător emiterii ordinului de demisie, dar din motive neimputabile lui nu a ajuns la destinație în termenii preconizați.

De iure, în conformitate cu legislația, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Cu privire la procedura prealabilă : Conform prevederilor Titlului V a Codului administrativ reclamantul a încercat să soluționeze amiabil acest litigiu, prin expedierea către Domnul Anatolie Falca, Directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor, la adresa : MD-2032, mun. Chișinău, str. N.Titulescu, 35 și către : Domnul Sergiu Mîrzac, Directorul Penitenciarului nr.8 - Bender, comisar principal de justiție, la adresa : MD-3200, orașul Bender, str. Chișinăului, 44, a cererii prealabile la data 15.09.2023 fapt confirmat prin actele anexate la prezenta cerere, însă în mod evident că instituția superioară angajatorului s-a raliat aceleași poziții ilegale.

Respectiv, a fost emisă o decizie așteptabilă reieșind din faptul că sunt solidarizate ambele (Directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor se subordonează indicațiilor și politicilor emise de Ministerul Justiției al RM) și fac parte din cadrul aceluiași minister. De aceia, consideră că ultima șansă pentru a i se stabili un tratament corect salariatului a rămas doar instanța de judecată, care este o forță unică și independentă în acest context.

Călăuzindu-se de art. 19 alin. (1) din Codul civil: „În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel".

În conformitate cu art.2036 alin (1) și (2) din Codul civil: „Reparația prejudiciului moral are loc:

„în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri".

Potrivit aceluiași art. „prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial". Reclamantul călăuzindu-se de cele relatate supra în strictă coraborare cu normele legale, consideră echitabilă repararea prejudiciului material și moral în mărime de 60 000 (șaizeci mii) lei cauzat în urma punerii în aplicare a ordinului nr. 1251 din 10.08.2021 de către Directorul al ANPC cu privire la concedierea domnului Cătălin Prodan. Acestea fiind drept o compensare a anxietății și stresului suferit, inclusiv, frustrarea și inconvenientele cauzate membrilor familiei.

În cazul reclamantului toate aceste stări s-au materializat în două forme: a) stare sufletească (dispoziție); b) tulburare psihică. Drept consecință a unor presiuni psihologice a avut de suferit sănătatea organismului, iar la acțiuni sistematice de persecutare din partea reprezentanților ANPC care au fost mai intense și de durată pe parcursul a mai multor luni, materializându-se inclusiv prin diferite scrisori recepționate de către părinții lui, a declanșat îmbolnăviri de gravitate diferită.

Invocînd prevederile art. 6 CEDO, art. art. 189, 206 alin, (1) și art. 224 alin. (1) lit. a) a Codului administrativ, art. art. 166, 167 a Codului de procedură civilă al RM, solicită reclamantul admiterea acțiunii.

Pîrîtul, Administrația Națională a Penitenciarelor - la data 22.02.2024, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a prezentat referința asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.35-37).

În ședința de judecată de examinare şi soluționare în fond a acțiunii, reclamantul Cătălin Prodan nu s-a prezentat, fiind citat legal (f.d.31, 44-45) și instanța, în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

Reprezentantul pîrîtului, Administrația Națională a Penitenciarelor - Stela Mocanu, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţii prezente, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că acţiunea urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual

în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 Cod administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 189 alin. (3) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, precum şi în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acţiunea în contencios administrativ poate fi înaintată şi de autoritatea publică.

Conform art. 206 Cod administrativ, (1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru : a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

În acest caz, identificând obiectul acţiunii - Ordinul nr.1251 ef. din 10.08.2023 „Cu privire la concedierea domnului Cătălin Prodan", pornind de la stabilirea şi analiza scopului urmărit de reclamant prin cerinţele formulate, instanţa reţine că la caz obiectul examinării îl reprezintă o acţiune în contestare – conform reglementărilor art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

Conform art. 208 Cod administrativ, (1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Astfel, cu referire la admisibilitatea acţiunii pe temeiul respectării procedurii prealabile, se reţine că, la 10.08.2023, Administraţia Naţională a Penitenciarelor a emis ordinul nr.1251 ef. „Cu privire la concedierea domnului Cătălin Prodan" (f.d.9), comunicat reclamantului prin aplicaţia Viber la 15.08.2023 (f.39 din dosarul administrativ).

La 15.09.2023, reclamantul Cătălin Prodan a expediat în adresa Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor şi Penitenciarul nr.8-Bender cererea prealabilă prin care a solicitat declararea nulităţii ordinului nr.1251 din 10.08.2021 cu privire la concedierea angajatului Cătălin Prodan în temeiul art.81 alin.(1) lit.f) din Legea 300/2017 cu privire la sistemul administraţiei penitenciare şi să fie emis un alt ordin privind acceptarea demisiei din propria iniţiativă (fila nr. 43-46, dos. administrativ).

Prin răspunsul Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor nr.12/P-2229 din 25.09.2023 adoptat în procedura prealabilă, a fost respinsă cererea reclamantului pe motiv că actul administrativ este legal dat fiind faptul că reclamantul a lipsit nemotivat repetat de la serviciu a fost concediat în temeiul art.81 alin.(1) lit.f) din Legea nr.300/2007. Totodată, dosarul administrativ a fost transmis Ministerului Justiţiei, în calitatea sa de organ ierarhic superior, pentru luarea deciziei definitive cu privire la cererea prealabilă (f.d.17-18).

Prin răspunsul Ministerului Justiţiei nr.09/2437 din 02.11.2023, în calitatea sa de organ ierarhic superior, a relatat că în conformitate cu dispoziţia art. 168 alin. (1) Cod administrativ, „dacă autoritatea publică emitentă a respins în tot cererea prealabilă, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă este luată de autoritatea publică ierarhic superioară". Astfel, urmare a analizei circumstanţelor de fapt şi a cadrului normativ aplicabil speţei, conchide că răspunsul Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, nr. 12/P-2229 din 25.09.2023, este unul fondat, iar Ministerul Justiţiei nu a constatat temeiuri de anulare a acestuia, motiv pentru care îl menţine cu titlu de decizie definitivă cu privire la cererea prealabilă nr. P-2229 din 15.09.2023 (f.d.16).

Conform art. 209 Cod administrativ, (1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la : a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Respectând procedura și termenul legal, prevăzut de art.209 alin.(1) din Codul administrativ, reclamantul s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ în instanța de judecată la 05.12.2023.

Instanța constată că, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant la instanța competentă jurisdicțional și teritorial, este înaintată în termenul legal, a utilizat corect tipul acțiunii în contestare conform art. 206 din Codul administrativ pentru revendicarea drepturilor sale, prin urmare, motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Materialele dosarului administrativ, denotă că, prin raportul reclamantului Prodan Cătălin din 20.07.2023, în legătură cu absolvirea Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, a solicitat să fie încadrat prin repartizare la serviciu în cadrul sistemului administrației penitenciare, fiind numit în funcția de ofițer principal al secției integrare socială a penitenciarului nr.8 Bender (f.1 din dosarul administrativ).

Prin ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.1146 ef din 21.07.2023, în conformitate cu prevederile Legii nr.300/2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, Hotărîrii Guvernului nr.853/2001 privind instruirea personalului din sistemul penitenciar, în baza sbp.7) pct.13 și pct.14 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.437/2018, ordinului Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne nr.189 ef/st din 20 iulie 2023 „Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu cu absolvenții instituției”, s-a ordonat : 1.Se încadrează prin repartizare după absolvirea Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI și se numește, conform art.25 alin.(2), art.27 și alin.(2), art.39 al Legii nr.300/2017, începând cu data de 21.07.2023 : - domnul Cătălin Prodan, agent superior, în funcție de execuție, ca funcționar public cu statut special de categoria A, ofițer principal al Secției reintegrare socială a Penitenciarului nr.8-Bender, cu acordarea gradului special „inspector de justiție”, conferirea categoriei de calificare „Specialist de categoria a II-a” și a numărului personal R- 509112 (011101) (fila nr.2, dos. administrativ).

Prin ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.179ef din 21.07.2023, în temeiul art.59 al Legii cu privire la sistemul administrației penitenciare nr.300 din 21.12.2017, s-a acordat reclamantului Prodan Cătălin concediu de odihnă anual, începând cu 21.07.2023 până la 03.08.2023 (14 zile de concediu de odihnă anual pentru an.2023 (fila nr. 3, dos. administrativ).

Prin raportul Șefului Secției reintegrare socială a Penitenciarului nr. - 8 Bender, comisar de justiție, Ion Terintii din 04.08.2023, a fost informat directorul Penitenciarului nr.8-Bender, comisar principal de justiție că la data de 04.08.2023, d-ul Cătălin Prodan ce a fost numit în fucția de ofițer principal al Secției reintegrare socială a Penitenciarului nr.8 - Bender în baza Ordinului ANP nr. 1146 ef. din 21.07.2023, urma să se prezinte la serviciu după finisarea concediului ce a fost acordat după absolvirea Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI, însă, la ora 08:00 a constatat lipsa nemotivată a acestuia. Ulterior, la ora 09:13 a aflat nr. de telefon a dlui Prodan, iar făcînd legătură cu acesta prin intermediul aplicației „viber”, acesta a comunicat că se află peste hotarele RM și cunoaște că azi urma să se prezinte la serviciu după finisarea concediului. Întrebînd-ul dacă acesta dorește să activeze în cadrul SAP, a declarat că nu dorește să activeze și este conștient că va fi eliberat din serviciu conform prevederilor legale (fila nr. 5, dos.

administrativ).

Prin raportul Șefului Secției reintegrare socială a Penitenciarului nr. - 8 Bender, comisar de justiție, Ion Terintii din 07.08.2023, a informat directorul Penitenciarului nr.8-Bender, comisar principal de justiție că la data, de 07.08.2023, d-ul Cătălin Prodan urma să se prezinte la serviciu după concediu (ce a fost finisat din data de 04.08.2023), însă la ora 08:00 a constatat lipsa nemotivată de la serviciu. S-a menționat că este deja a doua zi lucrătoare consecutivă : cînd acesta nu se prezintă la serviciu, cauza în întregime și fără de modificări fiind reflectată în raportul depus la data de 04.08.2023, acesta fiind absent de la serviciu nemotivat (fila nr. 6, dos. administrativ).

Prin raportul Șefului SRU al Penitenciarului nr.8-Bender, inspector principal de justiție a raportat că personal l-a contactat pe dl Prodan C, prin intermediul aplicației „Viber", acesta nu a răspuns la apel, la ora 10:32 i-a expediat un mesaj, unde s-a prezentat și i-a comunicat că șeful nemijlocit al acestuia a informat despre faptul că dlui lipsește nemotivat de la serviciu, nu dorește să activeze în continuare în SAP și că i-au fost aduse la cunoștință consecințele neprezentării nemotivate la serviciu și anume concedierea în baza art. 81 alin.(1) litera f) absența nemotivată repetată de la serviciu, timp de patru ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare. Întrebându-l dacă confirmă cele relatate, acesta a răspuns : „Da, confirm" (fila nr.7, dos. administrativ).

Potrivit procesului-verbal din 07.08.2023, semnat de către dl Terintii Ion, comisar de justiție, șef al Secției reintegrare socială a Penitenciarului nr.8-Bender, dl Florea Ghenadie, comisar de justiție, ofițer principal al Serviciului resurse umane al Penitenciarului nr.8-Bender; dl.Curbet Ion, comisar principal de justiție, Șef al Secției pază și escortare a Penitenciarului nr.8-Bender; dl Savca Roman, inspector principal de justiție, șef grup al Secției siguranță și regim penitenciar a Penitenciarului nr.8-Bender, au constatat absența nemotivată repetat de la serviciu timp de patru ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare a dlui Prodan Cătălin și anume pentru 04.08.2023 și 07.08.2023 (fila nr. 12-13, dos. administrativ).

Prin prezentarea directorului Penitenciarului nr.8-Bender, comisar principal de justiție, s-a decis/considerat posibilă concedierea, din cadrul sistemului administrației penitenciare a domnului Prodan Cătălin, inspector de justiție, ofițer principal al Secției reintegrare socială a Penitenciarului nr.8-Bender al Administrației Naționale a Penitenciarelor, în baza art.81 alin.(1) lit.f) (absența nemotivată de la serviciu timp de patru ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare) începînd cu data de 04.08.2023 (fila nr.14-15, dos. administrativ).

Astfel, prin ordinul Administrației Națională a Penitenciarelor nr.1251 ef. din 10.08.2023, în temeiul art.81 alin.(1) lit.f) din Legea nr.300/2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, art.6 alin.(4) din Legea nr.133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, sbp.22) pct.13 și pct.14 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.437/2018, precum și prezentării cu privire la concediere, s-a ordonat concedierea domnului Cătălin Prodan (R-509112), inspector de justiție, ofițer principal al Secției reintegrare socială a Penitenciarului nr.8-Bender (011101) (fila nr.16, dos. administrativ).

Prin cererea semnată de către Florea Mihail la 28.08.2023, ultimul a indicat că a prezentat la penitenciarul nr.8-Bender cererea de demisie a lui Prodan Cătălin, care a primit-o de la Prodan Cătălin la 08.08.2023 prin intermediul rutierei Olanda-Moldova. S-a prezentat la data de 28.08.2023, deoarece activa la serviciu și nu putea să se prezinte mai devreme pentru a aduce cererea (f.d.14).

Astfel, potrivit cererii semnată de reclamantul Prodan Cătălin cu data de 03.08.2023, înregistrată la penitenciarul nr.8-Bender cu nr.P-43/2023 la 28.08.2023, a solicitat aprobarea demisiei din propria inițiativă, cu desfacerea contractului individual de muncă încheiat cu penitenciarul nr.8 „Bender" din data de 03.08.2023 (f.d. 15).

Exercitând controlul judiciar al actului administrativ contestat din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, instanța conchide că acesta este legal, conform raționamentelor ce succed infra.

Instanța reține că în conformitate cu art.17 din Legea cu privire la sistemul administraţiei penitenciare nr. 300 din 21.12.2017, (1) Personalul din cadrul sistemului administraţiei penitenciare este constituit din funcţionari publici cu statut special şi personal contractual.

(2) Statutul funcţionarului public cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare este reglementat de prezenta lege şi este conferit datorită naturii atribuţiilor de serviciu, care implică îndatoriri şi riscuri specifice. Raporturile de serviciu ale funcţionarului public cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare (în continuare – funcţionar public cu statut special) cad sub incidenţa Codului muncii în măsura în care raporturile respective nu sînt reglementate de prezenta lege.

(3) În realizarea atribuţiilor de serviciu, funcţionarul public cu statut special este învestit cu exercitarea prerogativelor de putere publică în limita competenţelor stabilite prin lege. În executarea misiunilor de pază, escortare şi supraveghere a persoanelor private de libertate, precum şi în alte situaţii temeinic justificate, funcţionarul public cu statut special poate folosi, în condiţiile legii, tehnica, mijloacele speciale şi armamentul din dotare. Autoritatea funcţiei nu poate fi exercitată în interes personal.

(4) Personalului contractual din cadrul sistemului administraţiei penitenciare care nu are statut de funcţionar public cu statut special, angajat în baza contractului individual de muncă, i se aplică legislaţia muncii.

(5) Atribuţiile şi competenţele personalului din cadrul sistemului administraţiei penitenciare sînt stabilite de prezenta lege, alte acte normative care reglementează activitatea sistemului administraţiei penitenciare şi fişa postului.

(6) În temeiul caracterului specific al sarcinilor îndeplinite, care depăşesc limita raporturilor obişnuite de muncă, funcţionarului public cu statut special îi sînt acordate privilegii, garanţii şi compensaţii în conformitate cu prezenta lege şi alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art.18 alin.(2) din Legea cu privire la sistemul administraţiei penitenciare nr. 300 din 21.12.2017, Funcţionarul public cu statut special se subordonează conducătorilor ierarhic superiori şi este obligat să respecte prevederile reglementărilor interne şi să îndeplinească ordinele şi dispoziţiile legale ale conducătorilor ierarhic superiori privind activitatea sa profesională.

Potrivit art.25 alin.(1) și (2) din Legea cu privire la sistemul administraţiei penitenciare nr. 300 din 21.12.2017, (1) Prin repartizare sînt încadraţi în funcţiile publice cu statut special absolvenţii instituţiilor de învăţămînt pentru pregătirea personalului de penitenciare, care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art.22. (2) Persoanele, selectate de Administraţia Naţională a Penitenciarilor, admise la instituţiile de învăţămînt superior pentru pregătirea personalului de penitenciare, semnează un angajament prin care se obligă să activeze în sistemul administraţiei penitenciare cel puţin 5 ani după absolvirea studiilor respective.

În baza art.27 alin.(2) din Legea cu privire la sistemul administraţiei penitenciare nr. 300 din 21.12.2017, Absolventul instituţiei de învăţămînt superior pentru pregătirea personalului de penitenciare, învăţămînt cu frecvenţă, care deţine diplomă de studii superioare de licenţă, încadrat prin repartizare, este numit în funcţie de execuţie, ca funcţionar public cu statut special de categoria A,cu acordarea gradului special „inspector de justiţie”.

Potrivit prevederilor art.62 din Legea cu privire la sistemul administraţiei penitenciare nr. 300 din

21.12.2017, (1) Funcţionarul public cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare trebuie :

a) să cunoască şi să respecte prevederile Constituţiei Republicii Moldova, legilor şi altor acte normative, precum şi să apere valorile democraţiei;

d) să execute, cu profesionalism şi în termen optim, toate atribuţiile de serviciu stabilite în fişa postului şi în actele normative care reglementează activitatea sistemului administraţiei penitenciare;

e) să fie disciplinat, respectuos şi corect faţă de conducători, colegi şi subalterni şi să respecte ierarhia conferită de funcţia şi gradul special deţinute;

k) să respecte întocmai programul de muncă;

l) să se prezinte la serviciu conform programului de muncă stabilit, precum şi în afara acestuia, în situaţiile temeinic justificate;

s) să aducă la cunoştinţa subdiviziunii resurse umane schimbarea domiciliului ori, după caz, a reşedinţei, precum şi schimbările intervenite în starea civilă sau alte date relevante din punct de vedere profesional.

Potrivit art.67 alin.(1) din Legea cu privire la sistemul administraţiei penitenciare nr. 300 din 21.12.2017, Raporturile de serviciu ale funcţionarului public cu statut special se nasc şi se exercită odată cu emiterea actului administrativ de numire în funcţie şi pot fi modificate, suspendate sau pot înceta numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezenta lege.

În conformitate cu art.78 din Legea cu privire la sistemul administraţiei penitenciare nr. 300 din 21.12.2017, (1) Raporturile de serviciu încetează : c) în cazul concedierii; d) în cazul demisionării.

În baza art.81 alin.(1) lit.f) din Legea cu privire la sistemul administraţiei penitenciare nr. 300 din 21.12.2017, Funcţionarul public cu statut special este concediat, prin ordinul angajatorului, în cazul : f) absenţei nemotivate repetate de la serviciu timp de patru ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare.

Potrivit art.82 din Legea cu privire la sistemul administraţiei penitenciare nr. 300 din 21.12.2017, (1) Funcţionarii publici cu statut special au dreptul de a solicita, în scris, încetarea raporturilor de serviciu prin demisionare.

(3) Cererea de demisie produce efecte după 14 zile calendaristice de la data înregistrării acesteia dacă funcţionarul public cu statut special respectiv şi directorul Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor sau, după caz, conducătorul instituţiei subordonate nu a convenit asupra altui termen mai scurt.

(5) În cazul demisionării funcţionarului public cu statut special în perioada aflării acestuia în concediu pentru îngrijirea copilului, în legătură cu pensionarea, cu înmatricularea într-o instituţie de învăţământ, cu trecerea cu traiul în altă localitate, angajatorul acceptă demisia în termenul indicat în cerere, în limitele perioadelor stabilite la alin.(3) sau (4), după caz.

(7) Demisionarea poate avea loc şi în perioadele prevăzute la art.80 alin.(6).

Potrivit art.85 alin.(1) și (2) din Codul muncii, (1) Salariatul are dreptul la demisie – desfacere a contractului individual de muncă, cu excepţia prevederii alin.(4^1), din proprie iniţiativă, anunţînd despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menţionat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea.

(2) În caz de demisie a salariatului în legătură cu pensionarea, cu stabilirea gradului de dizabilitate, cu concediul pentru îngrijirea copilului, cu înmatricularea într-o instituţie de învăţământ, cu trecerea cu traiul în altă localitate, cu îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 14 ani sau a copilului cu dizabilităţi, cu alegerea într-o funcţie electivă, cu angajarea prin concurs la o altă unitate, cu încălcarea de către angajator a contractului individual şi/sau colectiv de muncă, a legislaţiei muncii în vigoare, angajatorul este obligat să accepte demisia în termenul redus indicat în cererea depusă şi înregistrată, la care se anexează documentul respectiv ce confirmă acest drept.

În conformitate cu art.86 alin.(1) lit.h) din Codul muncii, Concedierea – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: h) absenţa fără motive întemeiate de la locul de lucru timp de cel puţin 4 ore consecutive (fără a ţine cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă – în cazul salariaţilor cu durata zilnică a timpului de muncă de minim 8 ore pe zi, sau timp de cel puţin jumătate din durata zilnică a timpului de muncă – în cazul salariaţilor cu durata zilnică a timpului de muncă mai mică sau mai mare de 8 ore pe zi.

Instanța judecătorească constată că, la emiterea actului contestat – ordinului nr.1251ef. din 10.08.2023 în partea încetării raportului de serviciu, și anume concedierea din funcție, autoritatea publică emitentă a reținut ca temei de drept prevederile art.81 alin.(1) lit.f) din Legea cu privire la sistemul administrației penitenciare nr. 300 din 21.12.2017, care statuează că funcţionarul public cu statut special este concediat, prin ordinul angajatorului, în cazul: f) absenţei nemotivate repetate de la serviciu timp de patru ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare.

Astfel, se reține că prin ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.179ef din 21.07.2023, s-a acordat concediu de odihnă anual, art.59 al Legii cu privire la sistemul administrației penitenciare nr.300 din 21.12.2017 reclamantului Prodan Cătălin, începând cu 21.07.2023 până la 03.08.2023 (14 zile de concediu de odihnă anual pentru an.2023 (f. 3 din dosarul administrativ).

Însă, la 03.08.2023, după expirarea ultimei zile de concediu, reclamantul Prodan Cătălin nu s-a prezentat la serviciu, fapt ce se constată prin raportul Șefului Secției reintegrare socială a Penitenciarului nr. - 8 Bender, comisar de justiție, Ion Terintii din 04.08.2023 (f. 5 din dosarul administrativ); raportul Șefului Secției reintegrare socială a Penitenciarului nr. - 8 Bender, comisar de justiție, Ion Terintii din 07.08.2023 (f.6 din dosarul administrativ); raportul Șefului SRU al Penitenciarului nr.8-Bender, inspector principal de justiție (f.7 din dosarul administrativ); procesului-verbal din 07.08.2023, semnat de către dl Terintii Ion, comisar de justiție, șef al Secției reintegrare socială a Penitenciarului nr.8-Bender; dl Florea Ghenadie, comisar de justiție, ofițer principal al Serviciului resurse umane al Penitenciarului nr.8-Bender; dl.Curbet Ion, comisar principal de justiție, Șef al Secției pază și escortare a Penitenciarului nr.8-Bender; dl Savca Roman, inspector principal de justiție, șef grup al Secției siguranță și regim penitenciar a Penitenciarului nr.8-Bender (f.12-13 din dosarul administrativ).

De altfel, instanța observă că reclamantul nici nu a negat că nu s-a prezentat la serviciu după expirarea concediului acordat, ultimul fiind plecat peste hotare la muncă.

În acest context, instanța consideră neîntemeiat argumentul reclamantului privind înaintarea cererii de demisie în termen, adică semnarea acesteia cu data de 03.08.2025 însă din motive necunoscute nu a fost transmisă angajatorului de către persoana care a fost delegată.

Or potrivit cererii dlui Florea Mihail, la 28.08.2023 la orele 15:45 a prezentat la penitenciarul nr.8-Bender cu cererea de demisie a lui Prodan Cătălin, care a primit-o de la Prodan Cătălin la 08.08.2023 prin intermediul rutierei Olanda-Moldova. S-a prezentat la data de 28.08.2023, deoarece activa la serviciu și nu putea să se prezinte mai devreme pentru a aduce cererea (f.d.14).

Potrivit cererii semnată de reclamantul Prodan Cătălin cu data de 03.08.2023, înregistrată la penitenciarul nr.8-Bender cu nr.P-43/2023 la 28.08.2023, a solicitat aprobarea demisiei din propria inițiativă, cu desfacerea contractului individual de muncă încheiat cu penitenciarul nr.8 „Bender” din data de 03.08.2023 (f.d. 15).

Astfel, instanța atestă că ordinul de concediere nr 1251 ef. a fost emis la 10.08.2023 avînd în vedere absența nemotivată a reclamantului la serviciu la data de 04.08.2023 și 07.08.2023, însă raportul reclamantului privind demisia a fost depus la angajator la data de 28.09.2023, cu mul timp după emiterea

ordinului de concediere.

În aceste circumstanțe, instanța consideră că omisiunea depunerii raportului de demisie peste termenul prevăzut de lege și anume că cet.Florea Mihail căruia i s-a încredințat prezentarea raportului de demisei a reclamantului nu a prezentat-o în termen din motiv că era antrenat în serviciu și nu s-a putut prezenta mai devreme, această omisiune nu-i este imputabilă angajatorului.

Or, în circumstanțele în care reclamantul era plecat peste hotare și avînd intenția încă din primele zile de concediu de a demisiona deoarece la moment nu dorește să activeze în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarului, în virtutea funcției în care a fost numit, urma să cunoască prevederile Legii cu privire la sistemul administrației penitenciare nr. 300 din 21.12.2017 și altor acte normative și să întreprindă măsurile de rigoare de a depune raportul în termen, mai devreme, fie prin poșta rapidă, fie prin intermediul poștei electronice oficiale a angajatorului.

Mai mult ca atât, din corespondența Șefului SRU al Penitenciarului nr.8 Bender, Barbuța Mariana, reclamantului s-a comunicat anterior emiterii ordinului de concediere consecințele neprezentării la serviciu sau a raportului de demisie, la care reclamantul a confirmat că cunoaște consecințele neprezentării la serviciu (f.8 din dosarul administrativ).

Instanța constată că Ordinul nr.1251 ef. din 10.08.2023 „Cu privire la concedierea domnului Cătălin Prodan", este motivat, în acesta fiind menționat temeiurile care justifică emiterea unui act administrativ individual, sunt indicate temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare Administrația Națională a Penitenciarelor pentru decizia sa.

În acest context, instanța constată cu certitudine că ordinul contestat a fost emis cu respectarea legislației în vigoare, întrucât acesta a fost emis ca rezultat al depuenrii cererii de demisie de către reclamant peste termenul în care i s-a acordat concediu și respectiv în urma neprezentării la serviciu la data de 04.08.2023 și 07.08.2023 adică a absenţei nemotivate repetate de la serviciu timp de patru ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare.

Astfel, instanța consideră neîntemeiat argumentul reclamantului privind neacceptarea raportului de demisie prin rețele sociale, inclusiv aplicația „Viber", or în primul rînd un asemenea raport depus în termen de către reclamant inclusiv prin intermediul aplicației „Viber" reclamantul nu a prezentat, în al doilea rând, urma să întreprindă măsuri privind expedierea raportului de demisie prin intermediul poștei electronice oficiale a angajatorului sau poșta rapidă.

Din aceste considerente, instanța consideră că autoritatea publică pârâtă corect și legal a emis ordinul nr.1251ef. din 10.08.2023, cu privire la concedierea reclamantului, deoarece art.81 alin.(1) lit.f) din Legea cu privire la sistemul administrației penitenciare nr. 300 din 21.12.2017 precum și art. 86 alin.(1) lit.h) din Codul muncii, prevede concedierea funcționarului public prin ordinul angajatorului, în cazul absenţei nemotivate repetate de la serviciu timp de patru ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare.

În acest sens se impune a fi specificat că, în conformitate cu prevederile art.16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art.137 al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare

neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite administrației să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract şi circumstanțele reale a unei situații concrete. În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate şi echitate. La discreția administrației, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură, în baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere şi trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Termeni precum „poate" sau „este autorizat" în normele legale indică o astfel de latitudine. Respectiv, autoritatea trebuie să-şi exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

Totodată, instanța de judecată reiterează că, autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acţiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită. Astfel, se reține că, autoritățile publice „trebuie" să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, administrația este obligată legal să își exercite discreția fără erori discreționare.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele faptice stabilite, instanța judecătorească a ajuns la concluzia că, încetarea raporturilor de muncă a reclamantului au fost dispuse conform prevederilor legale, iar actul contestat este emis în conformitate cu prevederile legale.

În acest sens, instanța judecătorească a stabilit respectarea de către autoritatea publică pârâtă a procedurii de emitere a ordinului cu privire la încetarea raportului de muncă, actul fiind emis de către un organ competent și este legal în fond, emise cu respectarea limitelor dreptului discreționar al autorității publice pârâte.

Celelalte temeiuri invocate de către reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea ordinului contestat.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse actului contestat de către reclamant în coraport cu contraargumentele invocate de către autoritatea publică pârâtă întru justificarea legalității actului emis, instanța de judecată conchide că, ordinului nr.1521 ef. din 10.08.2023 „Cu privire la concediere" este legal și întemeiat. Or, de către autoritatea pârâtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ, instanța nu a constatat admiterea a careva abuzuri la emiterea actului administrativ individual defavorabil în privința reclamantului Cătălin Prodan, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată. Or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament, ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului Cătălin Prodan, nu există.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței subsecvente a reclamantului privind obligarea emiterii actului administrativ favorabil privind încetarea raporturilor de muncă prin demisie, deoarece respingerea cererii de anulare a actului administrativ individual defavorabil, duce indubitabil și la respingerea cerinței privind obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

În privința cerinței reclamantului de reparare a prejudiciului moral cauzat prin actul administrativ ilegal, a fost emis un act judecătoresc separat – încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 19.05.2025 (f.d.50).

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Cătălin Prodan împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu privire la anularea actului administrativ – Ordinul nr.1251 ef. din 10.08.2023 „Cu privire la concediere”, obligarea emiterii actului administrativ favorabil solicitat, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru